

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Csp/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318200925
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4318200925.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Alenou Moravčíkovou, v spore žalobkyne: U. D., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XXX/XXX, XXX XX S. D., zast. Mgr. Stanislava Tichá, advokátka so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 07 Považská Bystrica, adresa pre doručovanie: P. O. BOX 26, 820 18 Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.036,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v časti napadnutej odvolaním z a m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalobkyni v rozsahu 100%.
- III. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 05.03.2018 sa žalobkyňa domáhala, aby súd stanovil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.036,79 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 19.12.2017 do zaplatenia. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že požiadala žalovaného ako veriteľa - dodávateľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný jej predložil na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8400036822 (ďalej len „Žiadosť/Zmluva“), ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a žalobkyňa ho dňa 10.02.2011 podpísala s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: Poskytnutá čiastka (úverový limit) 600,00 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 32,15 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.350,30 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 316,36 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 771,60 eur, predpokladaná RPMN úver po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Žalovaný následne schválil žalobkyni revolvingový úver (bod 6 Žiadosti/Zmluvy) a podpísal Žiadosť/Zmluvu s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: Poskytnutá čiastka (úverový limit) 600,00 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 32,15 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.350,30 eur, RPMN za úver 69,64 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 316,36 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 771,60 eur, predpokladaná RPMN úver po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Súčasťou Žiadosti/Zmluvy bol aj bod 8, ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úverov, resp. revolvingu, pričom dlžník sa zaviazal za túto službu žalobcovi zaplatiť poplatok, pri splátkach úveru, vo výške 80,39 eur (podľa oznámenia o schválení úveru 43,20 eur) a pri splátkach revolvingu vo výške 44,88 eur (reálne ale vo výške

41,88 eur). V prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, pričom bod 8.4. zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa teda pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za „službu“, ktorá mala byť splatná v deň uzavretia tejto dohody. Je nepochybné, že uzatvorená úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle a podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu ich uzatvorenia. Z obsahu doloženého formulára úverovej zmluvy predloženej žalobkyni na podpis žalovaným je zrejmé, že vo vzťahu k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto má aj nasledovné nedostatky: a) v úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru; tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru a pod.), b) v úverovej zmluve absentuje výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej splátka prípadných poplatkov. V zmluve tiež absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok, zahŕňajúc prvú a poslednú splátku, c) v úverovej zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal, že poskytne žalobkyni úver vo výške 600,00 eur, tak, ako bola koncipovaná žiadosť v bode 5 a vyplnený bod 6 (odpoveď). Žalovaný však skutočne vyplatil žalobkyni len sumu 556,80 eur, čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie služby podľa bodu 8 Žiadosti/Zmluvy vo výške 43,20 eur, v ktorých si žalovaný započítal oproti úveru žalobcu. Žalovaný sa tiež zaviazal, že poskytne žalobkyni po splnení podmienok revolving vo výške 316,36 eur, skutočne však vyplatil žalobkyni len sumu 271,48 eur, nakoľko žalovaný aj tu započítal poplatok za poskytnutie „Služby“ podľa bodu 8 Žiadosti/Zmluvy a to vo výške 41,88 eur. Žalobkyňa má za to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 Žiadosti/Zmluvy je neprijateľnou podmienkou (v zmysle § 53 ods. 1 OZ), nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané, a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa. Žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky (dojednanie poplatku v bode 8 Žiadosti/Zmluvy) zneužil svoje postavenie v neprospech žalobkyne. Žalovaný sa úpravou bodu 8 Žiadosti/Zmluvy snažil len navodiť situáciu, že bod 8 predstavuje službu v prospech žalobkyne a že ide o skutočné plnenie, za ktoré mu prináleží odplata a zakrýva tým podstatu, že nikdy nemal záujem poskytnúť úver v dohodnutej výške, ale snažil sa nájsť zmluvne nedovolené prostriedky k tomu, aby mohol účtovať žalobcovi skryté poplatky za poskytnutie úveru. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním obsiahnutú v bode 10 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli prílohou Žiadosti/Zmluvy, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobkyni nižší úver, ako bolo dojednané. d) V Žiadosti/Zmluvy je nesúlad ohľadne výšky RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru uvedený v bode 5 Žiadosti/Zmluvy (70,02 %), ktorá je návrhom na uzatvorenie Zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 Zmluvy/Žiadosti (69,64 %). Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 44 ods. 1, 2 OZ je potrebné považovať ustanovenia úverovej zmluvy v časti RPMN za neplatné. Prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy, urobené úkonmi žalovaného (vyplnením bodu 6 Žiadosti o poskytnutie úveru, vyhotovením listu a odoslaním listu - oznámenia v zmysle bodu 2.2 Zmluvných dojednaní) obsahovalo zmenu v údajoch o výške RPMN. Takýto písomný prejav, ak sa zmenila výška RPMN bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobkyne však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptovala. Z uvedeného vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Je preto potrebné aplikovať § 44 ods. 2 prvej vety OZ, podľa ktorého, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Výška RPMN bola uvedená v bode 6 odchylné ako v návrhu (Žiadosti) o uzavretie úverovej zmluvy (bod 5) a preto neobstojí ani možná aplikácia druhej vety § 44 ods. 2 OZ e) Nesprávny výpočet výšky RPMN a to ako v bode 5 (70,02 %) a tiež v bode 6 (69,64 %) Žiadosti/Zmluvy, nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a v bode 6 a predstavuje v skutočnosti 80,46 %. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby (miery) úveru je vyššia, ako výška RPMN, pritom RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov (§ 19 zákona č. 129/2010 Z. z.) Z toho je teda zrejmé, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia, ako výška úrokovej sadzby, v ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mohla rovnať hodnote úrokovej miery, ale tento údaj o RPMN obsahuje aj možné iné poplatky okrem úrokov

a preto je spravidla vyššia, ako je len úroková miera v danej zmluve. f) Neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,02 % podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ust. § 53 ods. 6 OZ, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočností, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného považujú jej prevýšenie o viac ako 20 %. Podľa priemernej úrokovej štatistiky zverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby>) predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2011 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 10,68 % ročne. Žalobkyňa poukázala na § 11 ods. 1 písm. d), f), g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Vzhľadom na nedostatky Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8400036822 a aj absenciu niektorých náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, je úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe tejto úverovej zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni bol vyplatený úver vo výške 556,80 eur a dva ďalšie úvery (tzv. revolvingy) vyplatené každý vo výške 271,48 eur, teda spolu jej bola vyplatená suma za všetky tri úvery 1.099,76 eur na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8400036822. Žalobkyňa zaplatila za obdobie do 18.12.2017 sumu vo výške 2.136,55 eur, ktorá je vyššia, než bola suma poskytnutého úveru a revolvingov bez úrokov a poplatkov. Rozdiel predstavuje sumu 1.036,79 eur. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na zaplatenie 1.036,79 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia je najmä plnenie bez právneho dôvodu. Vzhľadom na to, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov bola žalobkyňa žalovanému povinná zaplatiť (vrátiť) len to, čo od neho skutočne dostala. Nakoľko žalobkyňa zaplatila žalovanému viac, netušiac, že tak pre bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru nie je povinná urobiť, žalovaný sa na úrok žalobkyne bezdôvodne obohatil, nakoľko od nej prijal plnenia bez právneho dôvodu. Ďalším dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia je aj plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu, ktorým je v tomto prípade dohoda o poskytnutí „Služby“ obsiahnutá v bode 8 Žiadosti/Zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná ex tunc (od začiatku) čo znamená, že nemohla byť relevantným dôvodom plnenia. Žalobkyni nebola nikdy vyplatená suma úveru tak, ako bola dohodnutá, ale v nižšej výške po započítaní odplaty z dohody o poskytnutí „služby“, ktorá bola ale neexistujúcou pohľadávkou žalovaného. Žalovaný sa teda mohol na úkor žalobkyne neoprávnene obohatiť vo výške započítania, ak by sme za výšku úveru považovali sumu uvedenú v zmluve a nie skutočne vyplatenú. Žalobkyňa si uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od dňa nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú uhradila žalovanému, teda od 19.12.2017.

2. Súd vo veci nariadil pojednávanie s tým, že dňa 25.02.2020 vyhlásil rozsudok, ktorým súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 561,20 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 561,20 eur od 21.9.2018 do zaplatenia, konanie o zaplatenie úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1036,79 eur od 19.12.2017 do 20.9.2018 zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

3. Takýto rozsudok prvoinštančný súd okrem iného odôvodnil tým, že strany sporu, žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka, uzavreli 15.2.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400036822. Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods.1,3,4 OZ, keďže bola uzavretá medzi žalovaným ako dodávateľom, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd uvedenú zmluvu posúdil a skonštatoval, že ak výška RPMN uvedená v žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru je rozdielna ako výška úveru v akceptácii žiadosti zo strany žalovaného ako veriteľa, nemožno vychádzať z toho, že došlo k prijatiu návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že žalovaný odmietol návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy, že by jej adresoval nový návrh, ktorý však potom nebol žalobkyňou prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Ak sa účastníci zmluvy o revolvingovom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Pretože údaj o RPMN je nutné uviesť ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd je povinný posúdiť, či údaj o RPMN je uvedený správne a skonštatoval, že výška RPMN uvedená v zmluve o revolvingovom úvere tak, ako je uvedená žalovaným v rozsahu 69,64 % nie je uvedená správne. V prvom rade súd uvádza, že výška RPMN za úver nemôže byť v zmluve stanovená v nižšej percentuálnej miere ako je uvádzaná percentuálna výška úrokovej sadzby úveru. Podľa § 2 písm. i) zák.č.129/2010 Z. z. , ročnou percentuálnou mierou nákladov sa pre

účely zákona rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa na účely zákona rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. S poukazom na citované zákonné ustanovenia, ak sa majú ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumieť celkové náklady spotrebiteľa, ktorých súčasťou sú všetky náklady, vrátane úrokov, percentuálna miera nákladov nemôže byť nižšia ako úroková sadzba nákladov vyjadrená v %. Úroková sadzba sa uvádza vo výške 70,02 %, teda presahuje výšku RPMN v percentách. Nesprávne je uvedená RPMN aj z ďalšieho dôvodu. Žalobkyňa a žalovaný v Zmluve o revolvingovom úvere uzavreli v bode 8. Dohodu o poskytnutí služby. Súd poukazuje na to, že Dohoda o poskytovaní služby bola nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. Predmetná Dohoda nebola individuálne dojednaná. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienila žalobkyňa. Nemožno vychádzať z toho, že žalobkyňa mala možnosť voľby prijať alebo neprijať uzavretie tejto dohody. V zmysle bodu 8.4 tejto dohody, ktorý obsahuje zmluva o revolvingovom úvere, je odplata za poskytnutie odkladu splatnosti úveru splatná dňom uzavretia tejto dohody. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa bodu 8.1 písm. a) tejto dohody (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní zmluvy. Takéto zmluvné dojednanie súd považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi a neplatné podľa § 39 OZ, pretože žalovaný žalobkyni nedal na výber zaplatiť odplatu za poskytnutie služby, ak bude chcieť odložiť splatnosť splátok, ale stala sa splatnou v deň uzavretia dohody o poskytnutí služby, pričom žalobkyňa túto službu ani nikdy nemusela využiť. Žalovaný bol zároveň oprávnený si v zmysle uvedených ustanovení predmetnú odplatu započítať ku dňu poskytnutia úveru. Vychádzajúc z uvedeného, žalovanému nevzniklo právo započítať si odplatu vo výške 43,20 eur (odplata bola znížená na túto sumu podľa Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) ako pohľadávku proti pohľadávke žalobkyne na poskytnutie úveru v sume 600 eur, keďže pohľadávka žalovaného voči žalobkyni v uvedenej sume na základe neplatnej Dohody o poskytnutí služby nevznikla. Rovnako žalovaný nebol z uvedených dôvodov oprávnený započítať si odplatu 43,20 eur ani pri poskytnutí revolvingov. Pri výške úveru (skutočne poskytnutého), zohľadniac pravidelné mesačné splátky 32,15 eur, pri dobe splácania 42 mesiacov, intervale splácania 1x mesačne vyplýva RPMN 80,46 % a splatená suma 1350,30 eur, tak ako je to uvedené aj v predloženej výpočte žalobkyňou. RPMN za úver 69,64 % tak v zmluve o revolvingovom úvere bola uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Výška úroku z úveru tvorí iba jednu zložku z celkovej odplaty za poskytnutý úver (§ 53 ods. 6 OZ), v danom prípade dohodnutá výška úroku 70,02% ročne je aj v rámci celkovej odplaty za úver neprimerane vysoká. Dôvodom na toto konštatovanie je skutočnosť, že pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti s lehotou splatnosti od 1 do 5 rokov bolo priemerné úročenie v období uzavretia úverovej zmluvy vo februári 2011 10,55 % (za celý rok 2011 v priemere 10,68 %, na čo poukazovala žalobkyňa) a tak dojednaná úroková sadzba úveru neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi, keď obvyklú výšku úrokov prevyšuje viac ako šesťnásobne. Z tohto zistenia je následne nevyhnutné vyvodiť záver o neplatnosti tohto dojednania o úroku z úveru pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a podľa § 39 OZ. Súd pri rozhodovaní o podanej žalobe sa zaoberal aj tým, či rozhodcovský rozsudok predstavuje materiálne vykonateľný exekučný titul vydaný rozhodcovským súdom, ktorého právomoc na prejednanie a rozhodnutie v uvedenej rozhodcovskej veci žalobkyne a žalovaného musí byť založená na základe platnej rozhodcovskej zmluvy a skonštatoval, že aj keď bola rozhodcovská zmluva uzavretá na samostatnej listine, nebola dojednaná individuálne. Rozhodcovská zmluva, ktorá nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom, pričom v prípade sporu núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, vychádzajúc z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pre jej neprijateľnosť s poukazom na § 53 ods. 5 OZ je absolútne neplatná. Na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy č.8400036822 z 15.2.2011 nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy absolútne neplatnej bolo potrebné vo vzťahu k žalobkyni - v rozhodcovskom konaní vo vzťahu k žalovanej, považovať za nulitný akt a tak právoplatný rozhodcovský rozsudok sp. zn. 100/09/16 zo dňa 26.5.2017 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z. z. p.

o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, rozhodcom JUDr. Františkom Svatuškom, z dôvodov vyššie uvedených, netvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae), ktorá by bránila opätovnému prejednaniu veci. V danom prípade súd vychádzal pri rozhodovaní z toho, že žalobkyni v skutočnosti boli vyplatené ako úver len suma 556,89 eur, ako revolving v dvoch prípadoch sumy po 271,48 eur. Celkove bola vyplatená žalobkyni žalovaným suma 1099,76 eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému celkove sumu 2136,55 eur. Z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a aj zmluva o revolvingovom úvere je v časti dojednaného úroku neplatná, žalobkyni vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému len 1099,76 eur. Rozdiel medzi sumou 2136,55 eur žalobkyňou zaplatenou a sumou 1099,76 eur, ktorú mala povinnosť žalovanému vrátiť, predstavuje sumu 1036,79 eur. Prijatím plnenia 1036,79 eur bez právneho dôvodu, vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie a povinnosť v tejto sume bezdôvodné obohatenie žalobkyni vydať. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobkyne v rozsahu 475,59 eur, nakoľko ide o úhrady realizované pred 5.3.2015, t. j. v období 3 rokov späť od momentu podania žaloby a tak súd skonštatoval, že žalobkyňa poskytnutú istinu úveru uhradila už ku dňu 14.1.2014 a tak všetky platby zaplatené po tomto termíne (čiastočne aj 14.1.2014 okrem sumy 6,66 eur), boli žalobkyňou plnené žalovanému bez právneho dôvodu. Uplatnený nárok na zaplatenie v časti 475,59 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere sa stal premlčaný uplynutím trojročnej premlčacej doby, keďže v tejto výške si žalobkyňa nárok uplatnila až po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Ako na poslednú zaplatenú sumu, ktorá podlieha premlčaniu, súd prihliadol na sumu 32,15 eur, zaplatenú 16.2.2015, nakoľko trojročná objektívna premlčacia doba, na ktorú žalovaný žiadal prihliadnuť, u tejto platby uplynula dňom 16.2.2018, t. j. pred podaním žaloby. Súd vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku uplatnený nárok žalobkyni v sume 475,59 eur nemohol priznať. Súd vychádzal pri rozhodovaní z toho, že všetky platby uhradené žalobkyňou v období od 5.3.2015 premlčaniu nepodliehajú, ako aj z toho, že žalovaná vrátila jej poskytnutý úver v sume poskytnutej istiny (aj v sume vyššej) už pred podaním žaloby na súd. Od 5.3.2015 žalobkyňa uhradila prvú platbu 16.3.2015 a poslednú platbu 18.12.2017. Z Karty klienta vyplýva, že celkovo v období od 16.3.2015 do 18.12.2017 uhradila žalovanému 561,20 eur. V tejto časti prislúcha žalovanému povinnosť žalobkyni vydať bezdôvodné obohatenie, nakoľko žalobkyňa žalovanému plnila tieto platby, hoci na ne už právny dôvod žalovanému nevznikol. Súd konanie zastavil v časti o zaplatenie úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1036,79 eur od 19.12.2019 do 20.9.2018, nakoľko v tejto časti vzala žalobkyňa žalobu späť (podaním zo dňa 20.6.2019). Vzhľadom na čiastočný procesný úspech obidvoch strán sporu súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Nitre rozsudok Okresného súdu Levice v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo rozhodnutím Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 9CoCsp/31/2020 -226 zo dňa 31.08.2021 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto Okresný súd Levice podľa § 391 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bol jednak viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ako aj s uvedením o tom, že ako má súd ďalej vo veci postupovať.

5. Odvolací súd v rozhodnutí konštatoval, že sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodcovská zmluva je neplatná a teda, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť neprijíť rozhodcovskú zmluvu, ako aj táto rozhodcovská zmluva je podpísaná obidvomi zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok mohol byť spôsobilým exekučným titulom. S ohľadom na prezentované závery odvolacieho súdu, je potrebné prijať záver, že pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovský rozsudok považoval za nulitný akt, vec nesprávne právne posúdil. Zároveň odvolací súd uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k jej uzavretiu, s takýmto záverom sa odvolací súd stotožňuje. Uviedol, že žiadosť o poskytnutie úveru zmluvou o revolvingovom úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43 a Občianskeho zákonníka. Ak žalovaný zmenil niektoré z dohodnutých náležitostí zmluvy, fakticky došlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka k odmietnutiu návrhu žalobkyne, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Tento nový návrh musel byť prijatý žalobkyňou v zákonom predpísanej písomnej forme. K prijatiu nového návrhu zo strany žalobkyne nedošlo, preto zmluva o revolvingovom úvere vzniknúť nemohla. K zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo z dôvodu nesprávneho posúdenia právomoci rozhodcovského súdu vo veci vydať rozhodcovský rozsudok.

6. Súd dňa 06.09.2022 vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, nakoľko strany sporu svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

7. Súd pred svojim rozhodnutím vychádzal z obsahu spisového materiálu, a to najmä návrhu na vydanie platobného rozkazu, zmluvy o revolvingovom úvere, vyjadrenia žalovaného zo dňa 26.09.2018, vyjadrenia žalobcu zo dňa 20.06.2019, rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 11Csp/24/2018-135 zo dňa 25.02.2020, odvolania žalovaného zo dňa 18.03.2020 proti výrokom I. a IV. rozsudku č. k. 11Csp/24/2018-135 zo dňa 25.02.2020, uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoCsp/31/2020-226 zo dňa 31.08.2021 a súhrnnými informáciami o údajoch poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2016, súhrnnými informáciami o údajoch poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a zahraničnými bankami za 1. štvrťrok 2016, výpočtu RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky, a taktiež sa súd oboznámil s celým vyššie neuvedeným obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

8. Medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola dňa 15.02.2011 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8400036822, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 600 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 32,15 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej (v tejto veci ako žalobkyňa) sa žalobca so žalovanou dohodli na odklade splátok č. 9, 10 a 11 a tieto sa žalovaná (v tejto veci žalobkyňa) zaviazala splatiť ako splátky č. 43, 44 a 45. V súlade s ustanovením zmluvy o revolvingovom úvere poskytol žalobca žalovanej (v tejto veci ako žalobkyňa) revolving dňa 12.06.2013 vo výške 771,60 eur, ktorý sa žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 32,15 eur v termínoch podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 20.07.2015 vo výške 771,60 eur, ktorý sa žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 32,15 eur v termínoch podľa nového splátkového kalendára. Žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 3 a napokon zaplatila len sumu 1.864,55 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) bola v omeškaní s úhradou splátky viac ako tri mesiace, bolo jej dňa 06.06.2016 doručené oznámenie o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania v súlade s § 565 OZ. Žalobca so žalovanou (v tejto veci ako žalobkyňa) uzatvorili dňa 15.02.2011 taktiež rozhodcovskú zmluvu č. 8400036822 ako samostatnú zmluvu. Z tejto rozhodcovskej zmluvy mal súd za preukázané, že v rozhodcovskom konaní mal právomoc konať Slovenský arbitrážny súd. Nakoľko v tom čase celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavovala sumu 1.028,95 eur, žalobca (v tejto veci žalovaný) preto v súlade s predmetnou rozhodcovskou zmluvou podal žalobu na Slovenský arbitrážny súd zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z. z. p. o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, kde rozhodca JUDr. František Svatuška, rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 100/09/16 zo dňa 26.5.2017 tak, že žalovaná (v tejto veci v pozícii žalobkyne) bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi (v tejto veci žalovanému) do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu 1.028,95 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 0,275% ročne, zo sumy 32,15 eur od 19.05.2011 do 24.05.2011, zo sumy 32,15 eur od 19.03.2016 do 19.06.2016, zo sumy 16,15 eur od 20.06.2016 do 17.07.2016, zo sumy 0,15 eur od 18.07.2016 do zaplatenia, zo sumy 32,15 eur od 19.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 32,15 eur od 19.05.2016 do zaplatenia, zo sumy 32,15 eur od 19.06.2016 do zaplatenia, zo sumy 932,35 eur od 23.06.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia 600,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 600,- eur len 8% ročný úrok z omeškania zo sumy 1028,95 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 83,99 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 167,98 eur. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2017 a vykonateľnosť dňa 19.09.2017. Súd mal z rozhodcovského spisu za preukázané, že Slovenský arbitrážny súd žalovanú (v tejto veci ako žalobkyňa) vyzval na podanie žalobnej odpovede listom zo dňa 19.09.2016 spolu s poučením o rozhodcovskom konaní pri iniciovaní sporu proti spotrebiteľovi, žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) predmetnú výzvu v zmysle doručky prevzala dňa 26.04.2016 a na výzvu sa nevyjadřila. Rovnako má súd z rozhodcovského spisu preukázané, že žalovaná (v tejto veci ako žalobkyňa) riadne prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 12.06.2017 a nakoľko voči nemu nebola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 45 ods.1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene

a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), ani žaloba podľa §46 ods. 3 cit. Zákona v rámci exekúcie, rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Z uvedeného rozhodcovského rozsudku pritom vyplýva, že rozhodcovský súd priznal žalobcovi (v tejto veci ako žalovaný) proti žalovanej (v tejto veci ako žalobkyňa) uplatnené plnenie, pričom v rámci konania posudzoval aj platnosť zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj splnenie jej náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v znení účinnom od mája 2014, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dohodnuté.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

21. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu 15.2.2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b)je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), podanie žaloby na stály rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súde.

32. Podľa § 26 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, po začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným stálym rozhodcovským súdom, okrem prípadov ustanovených všeobecným predpisom o konaní pred súdmi.

33. Podľa § 41 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

34. Podľa § 41 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

36. Podľa § 45 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

37. Podľa § 45 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

38. Podľa § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

39. Podľa § 46 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je

žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

40. Podľa § 46 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

41. Podľa § 47 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

42. Podľa § 47 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

43. Podľa § 47 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

44. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

45. Podľa § 5 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak zmluvné strany odstúpia od zmluvy, toto odstúpenie sa nedotýka rozhodcovskej doložky, ktorá je jej súčasťou, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

46. Okresný súd posudzoval predmet sporu v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v zrušujúcom uznesení č. k. 9CoCsp/31/2020-226, a to, že podľa názoru odvolacieho súdu bol záver súdu prvej inštancie, ktorým konštatoval neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovský rozsudok považoval za nulitný akt nesprávny, čím taktiež súd prvej inštancie nesprávne posúdil právomoc rozhodcovského súdu vo veci vydať rozhodcovský rozsudok. Rovnako uviedol, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k jej uzavretiu. Ako dôvod zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že došlo k nesprávnemu posúdeniu právomoci rozhodcovského súdu vo veci vydať rozhodcovský rozsudok.

47. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalobkyňa sa v prejednávanom spore v podstate domáha opätovného posudzovania skutočností vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere, ktoré boli predmetom posudzovania už v právoplatne skončenom rozhodcovskom konaní, ktorého výsledkom bol rozhodcovský rozsudok zo dňa 26.05.2017. Aj keď predmetný rozsudok vzhľadom na rozdielny predmet konania nepredstavuje vo vzťahu k tomuto konaniu prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pretože o prekážku rozhodnutej veci nejde v prípadoch, ak súd určitú otázku v konaní posúdil len prejudiciálne, pretože prejudiciálna otázka a jej posúdenie nie je poňatá do výroku rozhodnutia a prejavuje sa iba v odôvodnení rozhodnutia, a preto má súd zato, že rozhodcovský rozsudok nie je dôvodom k zastaveniu konania. Avšak v súlade s prejudiciálnymi účinkami právoplatného rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého bolo žalovanému priznané plnenie, nemôže súd opätovne posudzovať platnosť, resp. bezúčnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o revolvingovom úvere a plnenie žalobcu v súlade s rozhodcovským rozsudkom nemôže súd posúdiť ako bezdôvodné obohatenie, nakoľko bolo vymožené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského

rozsudku, ktorý a preto má v zmysle § 41 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

48. Súd ďalej uvádza, že aj keď odvolací súd vyslovil názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná, no keďže zároveň vyslovil názor, že rozhodcovská zmluva je platná a konštatoval, že rozhodcovský rozsudok nie je nulitný akt, došlo teda k právoplatnému rozhodnutiu rozhodcovským súdom, ktorý priznal veriteľovi žalobný nárok a teda aj vo vzťahu k posúdeniu platnosti zmluvy o revolvingovom úvere už bolo rozhodcovským rozsudkom právoplatne rozhodnuté, a preto prvostupňový súd v tomto konaní nemohol opätovne posúdiť otázku platnosti zmluvy a hlavne vyhodnotiť túto otázku rozdielne ako je uvedené v rozhodcovskom rozsudku, nakoľko ten nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nebol zákonným spôsobom zrušený a preto má v zmysle § 41 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Súd ďalej uvádza, že revolvingová zmluva bola uzatvorená ešte pred účinnosťou zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a v danom čase bol platný zákon č. 244/2002 Z. z o rozhodcovskom konaní, ktorý v § 5 ods. 2 výslovne uvádza, že ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy, t.j. nevylučuje sa existencia platnej rozhodcovskej doložky popri neplatnej zmluve. Nakoľko podľa právneho názoru odvolacieho súdu je rozhodcovská doložka platná, pričom prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, musel preto z tohto právneho názoru vychádzať. Ak žalobkyňa nesúhlasila s nárokom žalovaného uplatnenom v rozhodcovskom konaní, mohla vzniknúť proti tomuto nároku námietky, resp. domáhať sa na súde zrušenia vydaného rozhodcovského rozsudku žalobou podľa § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, resp. podľa § 46 ods. 3 tohto zákona v rámci exekučného konania. Pokiaľ tak žalobkyňa neurobila, nemôže sa vzhľadom na existenciu právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku zo dňa 26.05.2017, ktorého výsledkom sú strany sporu a aj súd viazaní, v prejednávanom spore domáhať opätovného preskúmania platnosti a splnenia zákonných náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400036822 dňa 15.02.2011. Na uvedenom závere nič nemení ani spotrebiteľský charakter sporu, či postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobu aj v rozsahu napadnutom odvolaním zamietol ako nedôvodnú.

49. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

53. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

54. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Prvoinštančný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 25.02.2020 č. k. 11Csp/24/2018-135 tak, že vo výroku I. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi 561,20 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 561,20 eur od 21.9.2018 do zaplatenia, vo výroku III. súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku IV. určil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu konania. Výrok I. a IV. bol však napadnutý odvolaním žalovaného, na základe ktorého Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.08.2021 č. k. 9CoCSP/31/2020-226 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie nové konanie. Prvoinštančný súd v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu rozhodol tak, že žalobu v časti napadnutej odvolaním zamietol. Na základe vyššie uvedeného tak možno konštatovať, že došlo k zamietnutiu žaloby žalobkyne v celom rozsahu, čím bol vo veci v plnom rozsahu úspešný žalovaný a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

55. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP, nakoľko bol žalovaný úspešný v rozsahu svojho podaného odvolania, súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu.

56. O výške náhrady trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Levice v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V Leviciach dňa 06. septembra 2022

JUDr. Alena Moravčíková

s u d k y ň a